

nødvendiggøre, at enkelte bestemmelser skal omsættes til dansk lovgivning.

WTO-aftalerne vil ikke umiddelbart medføre behov for ændring af national dansk lovgivning. Sandsynligvis vil der dog senere være et begrænset behov for mindre tekniske justeringer af dansk lovgivning for at sikre overholdelse af visse forpligtelser i TRIPS-aftalen, når denne et år efter WTO-overenskomstens ikrafttrædelse skal være fuldt gennemført. F.eks vil varemærkeloven formentlig skulle ændres, således at den mulighed for registrering af varemærker, som Danmark i forvejen giver andre parter i Paris-konventionen, også udstrækkes til de WTO-medlemmer, der ikke har tiltrådt konventionen.

Såfremt det i forbindelse med de fortsatte forhandlinger om tjenesteydelser vil komme på tale at udvide danske forpligtelsestilfælde, kan der evt. opstå behov for lovændringer.

WTO-overenskomsten og den hidtidige GATT-overenskomst, som teknisk betegnes som GATT 1947 er to separate aftale-komplekser, der kan eksistere uafhængigt af hinanden. På grund af et delvist sammenfald af de rettigheder og de forpligtelser, der følger af de to aftale-komplekser, vil det imidlertid skabe en kompliceret situation, hvis de to aftaler begge forbliver i kraft med en kun delvis sammenfaldende deltagerkreds. Det forventes derfor, at de største handelsnationer efter en vis overgangsperiode vil trække sig ud af GATT 1947, hvorved deres GATT-forpligtelser over for lande, der ikke har tiltrådt WTO-overenskomsten vil ophøre. En anden mulighed er, at GATT-medlemslandene ved konsensus træffer en beslutning om, at gyldigheden af GATT 1947 bringes til ophør fra en bestemt dato at regne. For så vidt angår den nu gældende Kode om tekniske handelshindringer, som vil blive afløst af en til WTO-overenskomsten knyttet revideret aftale, må det ligeledes forventes, at medlemskredsen bliver stærkt reduceret, og det samme vil antageligt være tilfældet med Koden om handel med civile fly, når den gældende kode bliver afløst af en ny.

For Fællesskabets vedkommende vil en beslutning om at opsiges GATT 1947 og de to koder skulle træffes af Rådet for Den Europæiske Union. Med henblik på at bemyndige regeringen til at medvirke til en sådan beslutning anmodes Folketinget om at give sit samtykke til, at Danmark til sin tid bringer sit medlemskab af Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT 1947) og de to øvrige nævnte aftaler til ophør.

Da Danmarks undertegnelse af Annecy-protokolten af 10. oktober 1949 vedrørende vilkårene for tiltrædelse af GATT-overenskomsten er foretaget med

Rigsdagens samtykke, som meddeltes den 27. april 1950, og da Danmarks ratifikation af Koden om handel med civile fly og Koden om tekniske handelshindringer er foretaget med Folketingets samtykke, der meddeltes den 19. december 1979, kræves ifølge Grundlovens § 19 Folketingets samtykke til, at Danmarks medlemskab af de tre aftaler bringes til ophør.

Danmarks bidrag til WTO

WTO vil omfatte et langt videre dækningsområde end GATT og forventes at få et udvidet budget. Det danske bidrag forudses derfor at blive højere end Danmarks bidrag til GATT. Da de administrative og finansielle forhold for den nye organisation fortsat er under forhandling, er følgende et foreløbigt skøn over Danmarks kommende bidrag til WTO:

	FFL 1995	BO 1996	BO 1997	BO 1998
Mio.kr.	6,0	6,3	6,7	7,0

Danmarks bidrag til GATT, der er fastsat på grundlag af GATT's totale udgifter og Danmarks andel af verdenshandelen, har i 1994 andraget 4,6 mio.kr.

Færøernes og Grønlands stilling

Færøerne og Grønland er omfattet af de rettigheder og forpligtelser, der er indeholdt i GATT-47 som følge af Danmarks stilling som kontraherende part i denne overenskomst. Spørgsmålet om, hvorvidt Færøerne og Grønland ønsker at blive omfattet af WTO, er blevet forelagt de færøske og grønlandske myndigheder.

REDEGØRELSE FOR RESULTATET AF FORHANDLINGERNE I URUGUAY RUNDEN

FORHANDLINGSFORLØBET

De formelle forhandlinger i Uruguay Runden indledtes ved et møde i Punta del Este den 15.-20. september 1986 mellem De Kontraherende Parter i GATT. Det var oprindeligt planlagt, at Runden skulle have været afsluttet ved et Ministermøde i Heysel den 3.-9. december 1990, men som følge af en uoverensstemmelse om landbrugsspørgsmålene først og fremmest mellem Det Europæiske Fællesskab*) på

*) Betegnelsen Det Europæiske Fællesskab er her og i mange andre sammenhænge benyttet, idet Den Europæiske Union ikke er »en juridisk person« og også henset til, at Maastricht-traktaten først trådte i kraft den 1. november 1993.